

Festens huvudtalare var Danon Hortance, en av flickorna på hemmet Rut

Under den ceremoni som hölls, när 18 flickor skulle lämna hemmet Rut och 30 nya installeras, hölls många tal och hälsningar. Programmet innehöll sång, musik, dans och en sketch som handlade om landets hedersproblematik.

Själva huvudtalet hölls av en flicka ur avgångsklassen. Hon läste sitt tal, på franska, medan hennes lärare stod bredvid för att sufflera om det skulle behövas.

Danon Hortance kunde inte läsa och skriva när hon för tre år sedan kom till hemmet Rut, men nu har hon lärt sig denna konst. När hon kom till hemmet kunde hon bara sitt stamspråk, men nu har hon lärt sig franska. Nu stod hon inför en publik på några hundra personer och höll festens huvudtal. Hon klarade det mycket bra, bara en gång fick läraren hjälpa henne för övrigt gick det galant.

Detta inslag under festen gjorde störst intryck. Jag var djupt gripen. Nedan kan du läsa hennes tal som översatts till svenska.....

Hemmet Rut, en kallelse och ett Gudomligt uppdrag

Det var en mycket stark upplevelse att på nytt besöka hemmet Rut i Benin. Nu skulle jag få vara med på festen när arton flickor skulle lämna hemmet efter några års rehabilitering och utbildning och trettio nya flickor skulle välkomnas.

När bilen körde upp på Centrets område såg jag mycket folk vara samlade. De hade byggt upp tillfälliga tak av presenningar, som skydd för den brännheta solen och framför publiken fanns en estrad. Människorna som kommit var officiella gäster, pastorer, församlingsmedlemmar och några släktingar till flickorna i avgångsklassen. Uppskattningsvis var det en samling på två till trehundra personer. Samlingen varade i tre timmar och det var ett intressant och givande program, som flickorna och hemmets personal hade förberett.

För tre år sedan var flickorna blyga och rädda eftersom allt var nytt och de bar med sig ett bagage av en inre smärta och en själångest, efter allt de varit med om. Tre år senare är de glada och öppna och på festen träder de fram inför en stor publik, de sjunger, dansar och agerar i en sketch med ett starkt budskap och en av flickorna håller själva högtidstalet. Allt detta är ett stort under. Ett mirakel.

Tiden på hemmet Rut har gjort nytta

Vistelsen på Centret Rut har inneburit en förvandling i dessa ungdomars liv. Ytterst få kvinnor i norra Benin kan läsa och skriva och samtliga av flickorna på hemmet Rut var analfabeter när de kom. Men när de lämnar hemmet kan de läsa och skriva och dessutom har de studerat många andra viktiga ämnen i sin skolgång.

Ytterst få kvinnor i norra Benin är egna företagare, men flickorna från hemmet Rut blir egna företagare i textilbranschen. Detta är unikt i ett utvecklingsland och det har uppmärksammats på hög nivå. Ytterst få kvinnor i norra Benin får medicinsk och psykisk hjälp efter våldtäkter, sexuellt ofredande eller andra former av övergrepp. Men de unga kvinnorna på hemmet Rut har fått denna hjälp och när de lämnar hemmet och vandrar vidare i livet gör de det som rehabiliterade och upprättade kvinnor, med en levande tro på Jesus.

De kan minnas ångestladdade nätter, när längtan efter mamma eller syskonen blev till en livskris med sömnlöshet som följd. Då kunde de knacka på "Mamma Karims" dörr och få den tröst och hjälp de just då behövde. Sen följde mamma Karim till flickans säng och stoppade om henne smekte hennes kind och bad en bön. Efter denna kärleksfulla behandling

kunde hon sova gott.

Karim är en kristen kvinna, som för några år sedan blev änka. Hon bestämde sig för att ge resten av sitt liv till flickorna på hemmet. Ett av rummen blev hennes personliga bostad och dit får flickorna komma när de behöver tröst och hjälp. Karim som är en varm och levande kristen ber för flickorna och vägleder dem. Hon blir den extramamma som behövs för unga flickor som förmodligen aldrig mer kommer hem till den biologiska mamman. Karim gör en stor tjänst för dessa ungdomar. Hon vore värd en rejäl lön, men hon är nöjd med mat och husrum.

För mej, har hemmet Rut i Benin har blivit till en kallelse och ett uppdrag. Jag kommer att följa hemmet och dess fortsatta utveckling och jag tror att tillsammans med Kerygmas vänner, kommer vi att göra betydelsefulla insatser även i framtiden.

Varje år skall vi betala symaskiner för de flickor som lämnar hemmet. Så småningom måste det byggas en större terrass som matsal. På önskelistan står en allmän samlingssal, där flickorna kan umgås, här borde det finnas en video så så att de kan se goda kristna program, med undervisning, sång och musik mm. Tonårsflickor behöver en plats där de kan vara tillsammans och ha det trevligt och mysigt. Dessutom behöver hemmet en buss, eller större bil. Flickorna är i dag isolerade på hemmet Rut och ibland behöver de komma ut, för att besöka ett möte eller Gudstjänst. Och när någon av flickorna blir sjuk och behöver uppsöka läkare eller sjukhus finns i dag tillgång till endast en moped.

Kanske någon av vinterbrevets läsare har förslag och idéer på hur vi kan lösa detta problem. Kanske någon har en minibuss, som kan investeras till hemmet Rut och några djärva chaufförer kan köra den till Benin. Det kanske inte är möjligt, men fundera på vad vi tillsammans kan göra.

Jag vill till slut tacka alla som på olika sätt bidragit till att vi kunnat bygga upp hemmet Rut och nu bygga ut anläggningen till en större kapacitet. Jag hoppas vi kan fortsätta detta samarbete för att fullfölja uppdraget att skapa den infrastruktur som ännu återstår.

När jag tänker på flickorna på hemmet Rut, går mina tankar till ett välkänt bibelord: "Vad ni gjort för dessa mina minsta, det har ni gjort för mej." Matt 25:40, 45

Fridshälsningar Owe Lindeskär

Karim arbetar ideellt som flickornas "mamma" på hemmet Rut.

Herr ordförande för Pingstförsamlingarna i Benin, Fru ordförande för kvinnoförbundet inom pingströrelsen i Benin, kära pastorer, kära föräldrar och kära inbjudna.

I alla flickors namn som går ut ur hemmet för fjärde gången, så vill jag tacka vår Herre för hans stora nåd emot oss. Vi vill tacka kvinnoförbundet och personalen på hemmet Ruth, våra kvinnliga och manliga lärare, våra älskade gåvogivare, alla centrets vänner, för ert stöd och er hjälp under de tre utbildningsåren. Vi tackar er för all omvårdnad som vi mottagit, vi som var i en utsatt situation, utan hopp och med ett osäkert öde framför oss. Genom Guds nåd har vi blivit upphittade och mottagna av centret Ruth, som har gett oss bostad, mat och kläder och omvårdnad under tre år. Centret har gjort det vi är idag. Centret har förändrat vårt liv och gjort oss till unga flickor andligt mogna till att möta olika svårigheter och utmaningar i livet och speciellt gjort oss unga flickor ansvariga att kunna stå på egna ben. Vi ger er ett stort tack för allt detta.

Vi lovar er att följa alla de goda råd vi fått och att utnyttja de utbildningar som vi fått och att använda det arbetsmateriel vi fått på ett bra sätt. Till våra unga sysstrar som fortfarande finns på centret så uppmanar vi er att lyda era ledare för att ni också ska bli välsignade liksom vi. För övrigt vill vi att ni understöder oss i era förböner.

Leve centret Ruth! Leve kvinnoförbundet i Benin! Tack och må vår Herre med råge välsigna er tillbaka av allt sitt goda.

"Axplock från januari 2010"

Eskilstuna Pingstförsamlingen i Eskilstuna är sedan maj månad förra året min arbetsplats. Här arbetar jag som pastor och en av tre föreståndare. Min uppgift är framför allt förkunnelse, bibelundervisning, medlemsutveckling och i en växande grad även frågor som berör mission. Jag arbetar i Eskilstuna 50% av min tid och tillsammans med pastorer och ledare vill jag bidra med att fokus förändras från invanda mönster som handlar om kultur och verksamhet, mot den enskilda medlemmens andliga tillväxt och mognad. Jag noterar ett växande intresse för allt som gäller den enskilda människans andliga utveckling och inte enbart frågor som gäller församlingens organisation och verksamhet.

Mora Den 15 januari 2007 började jag min tjänst som pastor och föreståndare i Centrumkyrkan i Mora, som är en samarbetsförsamling mellan Pingst och EFK. Min tjänst har varit på 50% och under sista halvåret har jag fasat ut mina uppgifter i Mora medan församlingens nye pastor Emil Gillsberg har tagit över. Vi avslutade min tjänst i Mora med en bibelstudieserie varje måndag under januari. Som vanligt kom det mycket folk och varje måndag har Guds Ande varit starkt utgjuten över oss. Sista måndagen blev till ett tackmöte där församlingen gav en gåva och uttalade sitt tack för åren vi tjänat i Mora. Jag avslutade med orden; "Mora kan man flytta ifrån, men aldrig lämna". Därför kändes det inte som ett avskedsmöte utan ett tackmöte.

Siljansnäs Under många år har Missionsförsamlingen och Pingstförsamlingen samarbetat. De har haft gemensamma möten och en gemensam pastor och detta har nu lett fram till att de bildat en gemensam församling som heter Siljansnäs frikyrkoförsamling. Jag har fått uppdraget att vara rådgivare för församlingens ledare och styrelse och ett särskilt uppdrag att vara mentor för församlingens pastor. Under januari påbörjades detta arbete och det känns mycket meningsfullt och givande att genom personliga samtal med ledarna förlösa den kreativitet som finns förborgad hos var och en av dem. Jag tycker att ledarskapet i denna nya församling visar prov på en seriös och genomtänkt strategi. Det lovar gott för framtiden.

Luleå I Luleå samlas allt Guds folk från samtliga kyrkor till en gemensam konferens i Januari. Detta är en gammal tradition och i år hade jag förmånen att vara gästpredikant. Mötena var förlagda till Elim och Pingstkyrkan och den avslutande Gudstjänsten hölls i Domkyrkan. Ämnet för min förkunnelse var "älska Luleå". Med Jesus som förebild talade jag om staden, som ett arbetsfält. Jesus bad och grät över staden och han gav den sin undervisning och sin diakoni. Förkunnelsen togs emot och många sökte Herren till ett djupare liv i Gud, under dessa kalla vinterdagar i Norrland.

Gräsmark/Lekvattnet I västra Värmland nära norska gränsen ligger Gräsmark och Lekvattnet. Här finns två Missionsförsamlingar, som tillsammans inbjöd mig för en helgs möten och bibelundervisning. Församlingarna är små och har inte möjlighet att ha en egen pastor, men de prenumererar på månadens CD, så de lyssnar till min undervisning både enskilt och i vissa möten. Det var intressant att besöka dessa natursköna platser och möta hängivna och medvetna kristna som har en enda vision för sitt område, nämligen människors frälsning.

Sågmyra Sågmyra är en ort nordväst om Falun och här finns en liten församling på 14 medlemmar. Tidigare var gruppen en utpost till Pingstförsamlingen i Falun, men sedan ett par år är det en egen församling med namnet Sågmyra Frikyrkoförsamling. Under flera år har jag besökt Sågmyra för ett missionsmöte och det skedde även detta år. Ett femtontal mötesbesökare trotsade den iskalla vinterkylan och fick färsk rapport från missionsarbetet i Benin. Missionsoffret som gick till Benin uppgick till nästan 5000 kronor. Det är ett otroligt bra resultat i ett så litet möte.

Kampanjer ger resultat

Under mitt besök i Benin berättade pastorerna att våra kampanjer ger resultat flera år i efterskott. För ett antal år sen predikade jag i en stor kampanj i staden Cotonou. Mötena hölls på den stora fotbollsarenan och över niohundra människor tog emot Jesus och skrev namn och adress på ett uppföljningskort.

För en tid sedan kom det några personer på ett möte och ville bli frälsta. De hade inte gått i församlingens möten tidigare, med de hade hört evangelium på fotbollsarenan under kampanjen. Nu hade Guds ord verkat i deras hjärtan och flera år efteråt kom de till kyrkan och lämnade sina liv åt Gud. I området där fotbollsarenan ligger har man som ett direkt resultat av kampanjen startat två olika församlingar. Dessa båda har ett medlemsantal på ca 330 personer och detta är en följd av kampanjen. Nyfrälsta från andra områden har gått in i befintliga församlingar, som finns nära deras hem.

I staden Parakou arrangerades en kampanj där 429 personer kom till Herren och de skrev på ett uppföljningskort. Det var gripande att se alla dessa muslimer komma till Jesus. Nu har vi byggt en kyrka i området där kampanjen hölls och den nystartade församlingen har fått ett Herrens hus att samlas i. När jag hörde detta kom jag att tänka på bibelordet i Jesaja 55:11: "Så skall det vara med Ordet, som går ut från min mun. Förgäves skall det inte vända tillbaka till mig utan att ha verkat vad jag vill, och utfört det var till jag har sänt ut det."

Det är gott att veta att Guds ord verkar direkt när det predikas, men även långt efteråt.

OL

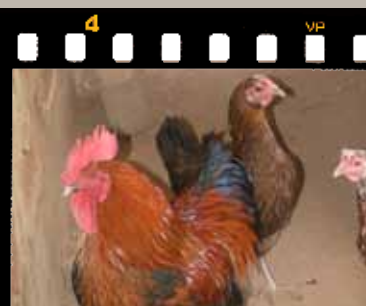
Flickan på bilden är 12 år och heter Chanette. Hon är en av de 30 nya, som just kommit till hemmet Rut och hon är yngst av alla flickor på hemmet. Nu skall hon skolas in i nya rutiner och lära känna nya vänner. Hon skall för första gången i sitt liv gå i skola för att lära sig läsa och skriva och dessutom skall hon utbildas som sömmerska. Chanettes historia vet vi inget om, men förmodligen har hon i likhet med övriga flickor på hemmet begått ett hedersbrott mot pappan och därmed är hon för alltid utesluten ur familjen och släkten. Men i sitt nya hem skall hon få läkedom, tröst och utbildning och här kommer hon att få lära känna Jesus.

Några av hemmets nya elever. Först var de allvarliga och lite rädda. Allt var så nytt och främmande för dessa unga flickor, så de vågade inte visa sin glädje och tacksamhet. Först när jag skojat lite med dem brast de ut i skratt och visade sina härliga leenden. Dessa nya gäster på hemmet Rut har så mycket att lära och att bearbeta, eftersom de behöver läkas på insidan. På hemmet finns erfaren och kompetent personal, som hjälper ungdomarna och ger mycken kärlek och trygghet.

Denna altan är flickornas matsal och 50 meter därifrån ligger köket. Altanen är alldeles för liten nu när gruppen har vuxit till över 60 flickor och så småningom beräknas gästerna vara inemot 100 personer. Redan nu får de äta i omgångar eftersom alla inte får plats samtidigt. Det är nödvändigt med tak över huvudet när man skall äta. Ibland spöregnar det och andra dagar är solen het och värmen pressande så skuggan från taket är nödvändigt. Nästa projekt är att bygga en större matsal.

Tidigare har vi berättat om behovet av en kycklingfarm på hemmet Rut. Nu kan vi rapportera, att farmen är färdigbyggd och i full gång. Flickorna hjälps åt att sköta anläggningen, som förser hemmet med ägg och kycklingkött. Allt som bidrar till hemmets självförsörjning är positivt. Dessutom odlar man landets grödor och detta hjälper dem att sänka driftskostnaderna. Eftersom antalet flickor kommer att öka väsentligt behövs ytterligare hjälp till hemmets drift.

Med evangelium till världen...

100-årig pastor i Benin

Pastor Kalifa Sabou är en gammal trostjänare inom Pingströrelsen i Benin. Ursprungligen kommer han från Togo och planerade endast en kort visit i grannlandet. När han skulle resa hem hörde han Guds röst som sa att han skulle stanna i Benin och bygga Guds församling och Guds rike i detta land. Sedan dess har han gett sitt hjärta och sitt liv för att vinna Benin för Gud.

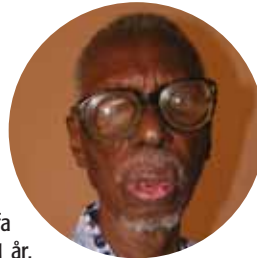
Varken Kalifa själv eller någon annan vet hur gammal denne pastor är. På den tiden Kalifa föddes var inte folkbokföringen utbredd i Togo. Själv säger han att han är mellan 99 och 101 år. Detta intygade de pastorer som var med när vi träffade honom i hans hem utanför Cotonou.

Kalifa kom till tro på Jesus 1944 och direkt började han vittna om Herren. Genom Kalifas arbete lades grunden till den nationella Pingströrelsen som startade 1947 och fortfarande var Kalifa en lekmannapredikant som på sin fritid förkunnade Guds ord. 1950 kom han till en bibelskola och efter några veckor talade Gud till honom om kallelsen att bli pastor. 1965 valdes Kalifa till Pingströrelsens ordförande en tjänst han hade under tjugo år. På den tiden hade rörelsen 3000 medlemmar fördelade på 30 olika församlingar. I dag har Pingströrelsen i Benin drygt 151000 medlemmar fördelade på 867 lokala församlingar.

När vi började vårt samarbete med Pingströrelsen i Benin för tio år sedan hade rörelsen 77000 medlemmar, vilket betyder en fördubbling på 10 år. Jag gläder mig åt, att en liten del av denna församlingstillväxt är ett resultat av vårt samarbete med Benin. Till sist uttalade den gamle pionjären en önskan, att alla hans åtta barn skall bli frälsta och brinnande för Gud. Pastor Kalifa har under sitt liv som pastor och andlig ledare prioriterat två viktiga områden för sin tjänst, nämligen bönen och evangelisationen.

Nu tackade han för att vi i Sverige hjälper församlingarna att evangelisera och att bilda nya församlingar. Genom dessa rader förmedlar jag Pastor Kalifas tack till alla som bidragit till denna framgång.

OL

OWE LINDESKÄRS RESEPROGRAM:

Mars

07	Eskilstuna
11	Eskilstuna
13 – 14	Vingåker
14	Moholm
15	Leksand
17	Stöpen
18	Eskilstuna
20 – 21	Timrå
25	Eskilstuna
28	Eskilstuna

April

30 – 04	Eskilstuna
06	Bonäs
10 – 11	Hudiksvall
13	Frövi. Predikantsamling
14	Stöpen
15	Eskilstuna
18	Eskilstuna
19	Leksand
23-25	Egersund i Norge
29	Eskilstuna

Pastor David Mensa och hans fru Cecile har sponsrat en av eleverna på hemmet Rut. David är ordförande och samfundsledare för Pingströrelsen i Benin och Cecile är ledare för rörelsens kvinnoförbund. De har betalat kostnaden för Celinne, som under tre år varit på hemmet Rut. Stolt visar hon upp sitt certifikat, som visar att hon har gått på skola och utbildat sig som sömmerska.

Ra Chidaton heter flickan på bilden och hon har varit på hemmet i tre år och nästa år skall hon få sin symaskin och sitt intyg. När hon var tre år stötte pappan ut mor och dotter. "Med våld körde han ut oss och jag har varit hos mamma sedan dess". Men mamman kunde inte försörja varken sig själv eller dottern så de led nöd. "Jag har försökt att komma tillbaka till pappa, men han tar inte emot mig," säger Ra Chidaton. En pastor såg vårt problem och han tog mig till hemmet Rut. "Här har jag det bra och här trivs jag. Nu får jag lära mig sy och min dröm är att få arbeta och tjäna pengar och då skall jag hjälpa min fattiga mamma" säger en av flickorna som fått hoppet om framtiden tillbaka.

Under den stora festen överlämnades en gåva till Owe. En av flickorna talade i mikrofonen och framförde flickornas tack för all hjälp de fått. Jag vidarebefordrar detta tack till alla som på olika sätt bidragit till att hemmet byggts och att denna verksamhet kan fortsätta och utvecklas. Det var en gripande stund och jag kände det som en bekräftelse både från Gud och från flickorna att beslutet att stödja hemmet Rut var riktigt.

För två år sedan lämnade Ester hemmet Rut, efter några års rehabilitering. Vi har tidigare rapporterat från Esters syateljé där hon försörjer sig som sömmerska. Hon är verksam i Parakou och har nära till hemmet Rut. När den stora festen gick av stapeln i december kom Ester och var med och hon sken som solen och var så tacksam för allt hon hade upplevt på hemmet. Under några år har ett åttiotal flickor lämnat hemmet och är nu verksamma som sömmerskor på olika platser i Benin. Ester får representera alla dessa.

Meddelande till betalningsmottagaren

Vinterbrevet 2010

Min gåva till Kerygma.

Jag har fått ny adress:

Skriv inte på baksidan!

Till PlusGirokonto

165 18 57-3

Betalningsmottagare (endast namn)

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor

öre

Från PlusGiro/personkonto (vid girering)

BI.2021.045 (mar 05) 03020 09.12 Skiltryck-AB

16518573#06#

Inbetalningskortet avskiljes försiktigt före inbetalning eller girering. Blanketten får ej skadas!

Vi beder...

Be för planerade möten och kampanjer (se reseprogrammet).

Be om beskydd för Owe och Ann-Britt Lindeskär med familj och medarbetare.

Be för Benin infödda evangelister.

Evangelisationsteamet Hemmet Rut.

Kommande konferenser.

Be för enhet och försoning Owe har inbjudan som rådgivare till olika församlingar där oenighet råder. Be om vishet och nåd i dessa uppgifter.

Inför Jesu återkomst.

Be ditt hjärtas bön om förnyelse och andlig fördjupning över ditt liv.

Be för familj, vänner, församling och nation.

Be om väckelse och andlig upprättelse.

Tack!

Med dessa ord vill vi säga ett tack till Herren och till alla våra vänner som stöder oss i förbön, uppmuntran och ekonomiskt bistånd. Utan denna hjälp skulle vi inte kunna arbeta som vi gör.

Uppgiften att tjäna i Pingstförsamlingen i Eskilstuna är spännande och krävande. Tjänsten är på 50% och huvuduppgiften är förkun- nelse, undervisning, medlemsutveckling och i viss mån mission. För övrigt arbetar vi med intressanta uppgifter som rör andra länder. Vi har just nu flera inbjudningar, det gäller pastorskonferenser, kampanjer och bistånd på olika sätt.

I Sverige har vi inbjudningar till möten och konferenser i församlingar, som önskar vår medverkan. I väx- ande grad inbjuds vi också att hjälpa församlingar som upplever problem av olika slag. Dessa behöver en oberoende rådgivare, som kan lotsa dem genom sina krislägen.

Vi känner behov av vishet och nåd i dessa uppgifter. Be till Gud för oss att vi, genom tydlighet och profetisk skärpa kan vägleda och hjälpa enskilda och församlingar. Gud vill hela och upprätta sin församling i dag. Vi lever i tidsålderns avslutning och Jesus kommer snart tillbaka. Det betyder att församlingen verkar i en anti- kristlig tid och fienden vill att vårt fokus skall vändas bort från huvudkallelsen, att vinna människor för Gud. Prioriteringarna blir därmed egoistiska och introverta.

Tack till alla som står med oss i arbetet och som uppmuntrar oss i striden.

Owe och Ann-Britt Lindeskär

Beställ Owe Lindeskärs bok "I omvändelsens tid" 150:-

(Kerygma betalar frakten)

Gudstjänst i Pingstförsamlingen i Parakou

Owe Lindeskär predikar i Pingstförsamlingen i Parakou. Parakou är en av Benins största städer och finns i landets norra del. Hemmet Rut ligger en mil utanför denna stad och detta område är helt präglad av islam och woodo. Här finns en levande och härlig Pingstförsamling, vars pastor och föreståndare är Michael Sambieni. Denna församling har ett starkt initiativ för evangelisation för stora delar av norra Benin. Från denna församling utgår det evangelisationsteam som vi tidigare presenterat. Bilden visar pastor Sambieni i mitten och dessutom två av tea- mets ledare.

Kyrkan var överfull och folk trängdes för att få plats, det var mest ungdomar och många barn. Som alltid i Benin så dansade kvinnorna och lovsjög Herren Och när systrarna dansat färdigt så började männen att dansa till Guds ära. Överallt i kyrkan dansade man, man rörde sig i gångarna och inne i bänkraderna. Fyra olika körer medverkade med sång och det enda instrument som brukades var trummor och olika rytminstrument. Det var en stor förmån att få predika i detta möte. Ofta blev jag avbruten av höga bifall och handklappningar. Ehou Jacques, en av församlingens pastorer tolkade mig till franska och i slutet av mötet var det offergång och folk kom fram med sina gåvor. Det var frukter, lysrör, div. matvaror, pengar och en livs levande gris och en lika levande get. Geten sprang fort ut, men grisen hann jag fotografera.,

